

σκαλίας τῆς παιδαγωγούσης, δι' ἧς βαθμηδὸν μορφοῦνται ἠθικαὶ πεποιθήσεις καὶ πρακτικαὶ ἀρχαί, αἵτινες στηρίζουσι καὶ περιφρουροῦσι τὰς ἀγαθὰς ἐξεις, τὰς ὁποίας διὰ τῆς παιδονομίας ἐμφυτεύομεν εἰς τὰς ἀπαλὰς τῶν παιδῶν ψυχάς. Ἡ διττὴ δ' αὕτη παιδαγωγικὴ ἐργασία πρέπει νὰ ᾔηται ἀδιάλειπτος καὶ ἀχώριστος. Εἶναι δὲ οἰκτρὰ πλάνη νὰ νομίζῃ τις ὅτι ἡ τοῦ ἥθους διάπλασις τελεσιουργεῖται διὰ συμβουλῶν καὶ παραινέσεων ἢ καὶ διὰ λόγων μόνον ἐνθουσιωδῶν.

Οἱ παῖδες οὕτω ψευδῶς παιδαγωγούμενοι ἐθίζονται νὰ ἐπαναλαμβάνωσιν ὡς ἐπωδὰς τὰ ὠραῖα λόγια, καὶ καθίστανται δεινοὶ μὲν ἔσως ἐν λόγοις, φαῦλοι δ' ἐν ἔργοις.

ΒΛ. ΣΚΟΡΔΕΛΗΣ.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΤΥΠΟΙ

Ο ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΘΟΓΡΑΦΙΑ

Ελέχθη ὅτι τὰ κυριώτερα προϊόντα, τὰ ὁποῖα παράγει ἡ Ἑλλὰς, εἶνε ἡ σταφίς, οἱ ζωοκλέπται, τὰ σῦκα καὶ οἱ Ὑπουργοί.

Ἄλλὰ δὲν εἶπον τὴν ἀλήθειαν.

Παραλλήλως πρὸς τὴν κτηνοτροφίαν, ἐπίσης ἐπιτυχῶς καλλιεργουμένην, τὸ ἀφθονώτερον προϊόν τῆς κλασικῆς ἡμῶν χώρας εἶνε . . . οἱ ὑποψήφιοι.

Ὀλόκληροι δηλαδὴ ἀγέλαι, ἀποτελοῦσαι τὸ περιεργότερον γένος τῆς συγχρόνου ἡμῶν πολιτικῆς ζωολογίας.

Καὶ φύονται αὐτομάτως, ὡς αἱ λαχανοκράμβαι, εἰς πᾶσαν πόλιν, πολίχνην, κώμην ἢ χωρίον, ὅπου δηλαδὴ τὸ Σύνταγμα

ἐπιτρέπει νὰ συνέλθουν ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλειότεροι τοῦ ἐνὸς πολί-
ται διὰ νὰ ἐκλέξουν ἕνα ἀντιπρόσωπον. "Αν εὑρεθοῦν τρεῖς οἱ
ἐκλογεῖς, ἐξάπαντος οἱ ἐκλέξιμοι θὰ ᾔηνε τέσσαρες. Αὐτὴ εἶνε
ἡ ἀναλογία. Καὶ πῶς ἀντιστρόφως ἀνάλογος, ὡς λέγουσιν οἱ μα-
θηματικοί.

Δυνάμεθα μάλιστα νὰ εἰπώμεν ἀνευρυθρίαστως ὅτι εἰς πᾶσαν,
δημοτικὴν ἰδίως, ἐκλογὴν ἢ μισὴ Ἑλλάς τίθεται... ὑπὸ τὰς
κάλπας, ἀποῦ τὰ $\frac{5}{4}$ τοῦλάχιστον τῶν κατοίκων εἶνε ὑποψή-
φιοι δῆμαρχοι, πάρεδροι, σύμβουλοι καὶ δὲν ἐνθυμούμεθα τί ἄλλο
ἀκόμη.

Θὰ ἔλθῃ μάλιστα εὐδαίμων ἐποχὴ, καθ' ἣν ἕκαστος ἐλεύ-
θερος πολίτης θὰ ἐκθέτῃ καὶ τὴν ἐκλογικὴν του κάλπην, οὐ-
τως ὥστε, μετὰ ἀλλομένων ὅλων τῶν ἐκλογέων εἰς ἐκλεξι-
μους, ἢ κυβέρνησις θ' ἀναγκάζεται νὰ προμηθεύηται ἐγκαίρως
ἐκάστοτε φορτία ψηφοφόρων ἐκ Τεχεράνης ἢ Μαχαδασκάρ.

Καὶ δὲν ἀφθονοῦν οἱ ὑποψήφιοι καθ' ὠρισμένας ὥρας τοῦ
ἔτους, ὡς λ. χ. αἱ ἀκρίδες, αἱ σκνίπες, οἱ ἡθοποιοί, οἱ βάρτα-
χοι, αἱ ἀναθυμιάσεις, ὁ κοιλιακὸς τύφος καὶ οἱ κορέοι, ἐμφανι-
ζόμενοι μόνον κατὰ τὸ θέρος.

Τούναντίον οἱ ὑποψήφιοι ἀναδίδονται δι' ὅλου τοῦ ἔτους ἀπὸ
πάσης γωνίας τῆς συνταγματικῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τοῦ δήμου
Ἀνάφης μέχρι τοῦ δήμου Κωθωνίων.

Διὰ νὰ ἐξεικονίσωμεν συλλήβδην ὅλον τὸ ἀνώνυμον ἄθροι-
σμα τῶν ἐν Ἑλλάδι ὑποψηφίων ἀρκεῖ νὰ δώσωμεν τὴν εἰκόνα
ἐνὸς ἐξ αὐτῶν, ἀπαράλλακτα ὅπως, διὰ νὰ λάβητε ἰδέαν αἵ-
ρηνς περὶ τῆς ὁμοταξίας τῶν βουβάλων, δὲν ἔχετε ἢ νὰ περι-
εργασθῇτε ἕνα μόνον βουβάλον. Ὁ τύπος κατ' οὐσίαν εἶνε ὁ
αὐτός. Παχρὰλλάσσει ἐν ταῖς λεπτομερείαις. Οἱ ὄνοι, ἐπὶ παρ-
δείγματι, δυνατόν νὰ ᾔηνε μαῦροι ἢ ἄσπροι, ἀλλ' ἐξάπαντος ἔ-
χουν τέσσαρας πόδας καὶ μικρὰ τὰ ὦτα. Λαμβάνομεν λοιπὸν
ἕνα ἐξ αὐτῶν ἐκ τοῦ ζωολογικοῦ κήπου τῆς πρωτεύουσας, καὶ
ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ θὰ ἔχητε τὴν εἰκόνα ὁλοκλήρου τοῦ
εἴδους.

* *

Τί ὄνομα νὰ δώσωμεν εἰς τὴν ἀνωνυμίαν; Ἄλλ' ἀδιάφορον.
Ἀποῦ δίδουν τὰ τρυφερώτερα ὀνόματα εἰς τὰ κυνάρια καὶ τὰ
ἄλογα, ἅς τῷ δώσωμεν καὶ ἡμεῖς ἕν.

Τσερεμέν τὸν ἀποκαλοῦσιν οἱ συμπαίκτορες τῆς παιδικῆς τοῦ ἡλικίας, οἱ γείτονες καὶ οἱ ὑπηρέται τοῦ οἴκου. Βραδύτερον ὅμως, ἐφ' ὅσον ἐκδιπλοῦται ἡ πολιτικὴ τοῦ ὑπαρξίς, γίνεται γνωστὸς καὶ διακωδωνίζεται εἰς τὰ Δι' ἄφ' ὅρα τῶν ἡμερησίων φύλλων ὑπὸ τὸ κλασικὸν καὶ εὐηχον καὶ πολύχροτον ἀκόμη, ἂν ἀγαπᾶτε, ὄνομα: Τενεκιᾶδης!

Ὑπὸ τοιοῦτο καὶ ἡμεῖς ὄνομα τὸν παρὰδίδομεν εἰς τὴν ἀθανασίαν καὶ εἰς τὰ ὧτα—mille pardons—τῶν ἀνεξιχνίων ἀναγνωστῶν μας.

Ὁ κ. Τενεκιᾶδης λοιπὸν εἶνε ὁ συνοπτικώτερος τύπος τῆς συγχρόνου νεολαίας, ἀρτία προσωπικότης, συγκειμένη ἐκ δύο—μόνον—ποδῶν, μιᾶς ρεδιγκότας, πέντ' ἐξ φωνῶν, ἐνὸς ἀπολυτηρίου τοῦ Δημοτ. Σχολείου, ἀρκετῶν χρεῶν, μιᾶς εὐρυχώρου κοιλίας καὶ ἱκανῶν ἀκόμη ὀδόντων.

Διότι, σημειωτέον χάριν ἱστορικῆς ἀκριβείας, ἐξ αὐτῶν τοῦ ἔχουν φθαρῇ οἱ μασσητῆρες ἔνεκεν τοῦ προώρου τραχανίσματος ξυνῶν καὶ ἀπηγορευμένων καρπῶν.

Ἀλλ' ἡ κοιλία τοῦ ὅμως καὶ αἱ κνήμαι λειτουργοῦν θαυμάσια. Δύναται νὰ διανύσῃ ἑκατοντάκις ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὴν ὁδὸν Σταδίου καὶ νὰ τρελλάνῃ τοὺς ξενოდόχους, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοὺς καπήλους, οἵτινες, καθὰ βεβαίως ἡ παράδοσις, κρύπτουσι τὰς χύτρας κατὰ τὴν διάβασίν του.

* *

Ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, ἐξ ὀρμεμφύτου, μόλις ἀπογαλακτιζόμενος, ἐπιδίδεται εἰς τὴν πολιτικὴν, ὡς οἱ χοῖροι εἰς τὸν βόρβορον—ἡ τάσις εἶναι κληρονομικῶς φυσιολογικὴ—ὅχι διότι δὲν ἔμπορεῖ τάχα νὰ εὐδοκιμήσῃ καὶ ὡς ἀγγειοπλάστης ἢ ὀδοκαθαριστής, ἀλλὰ διότι ὀφείλει νὰ συνεχίσῃ τὴν ἑνδοξὸν σειρὰν τῶν οἰκογενειακῶν παραδόσεων, ἀφοῦ ὁ πατήρ του διέπρεψε κατὰ τὴν ἐλληνικὴν ἐπανάστασιν παρὰ τῷ Φαβιέρῳ ὡς... θαλαμηπόλος, ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας τοῦ Ὁθωνος ἐχρημάτισε πέμπτος, πολλάκις δὲ καὶ τρίτος, δημαρχικὸς πάρεδρος.

Ἄλλως τε δὲ διὰ τὴν πολιτικὴν τὸν προεξοφλεῖ καὶ ἡ προσφαισία μιᾶς Ἀτσιγγάνας, ἣν ἡ μήτηρ, ἔγκυος ἔτι οὔσα, συμβουλευεται: ἐξ ἀπελπισίας, καθόσον ὁ κ. Τενεκιᾶδης, ἄγαν φιλελεύθερος καὶ ἀκράτητος ὁπαδὸς τοῦ ἀπαρχειάστου τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν, ἐννοεῖ ν' ἀποδράσῃ τῆς μητρικῆς γα-

στρὸς ἀπὸ τὸν ἑβδομον ἔτι μῆνα, μὴ στέργων νὰ ἐκτίσῃ ὅλην τὴν ἐννεάμηνον ἐν αὐτῇ θητεῖαν.

* *

Ἀλλὰ τὸ ἀνατρεπτικὸν πνεῦμα τοῦ κ. Τενεκιάδου θαυματουργεῖ ἐκδηλούμενον ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἔτι ἡλικίας.

Ἀνατρέπει τὰς ἑδρας, τὰ σκεύη, τὰ ἀνθοδοχεῖα, τὰς χύτρας, τὰ ἄλλα παιδιὰ τῆς συνοικίας, τὸν τὰ β λ ἄ ν τοῦ στραγαλατσῆ, τὰς καλὰθους τῶν ὀπωροπωλῶν καὶ τοὺς διαβάτας, διότι καθ' ἑκάστην, ἅμα νυκτῶν, συνδέει τὰ ἄκρα τῶν δύο πεζοδρομίων τῆς ὁδοῦ διὰ τεταμένου σχοινοῦ εἰς ὕψος σπιθαμῆς καὶ ἀνατρέπει ἐκτάδην καὶ ὑπτίους τοὺς ἀνυπόπτως διερχομένους. Μαθητῆς δ' ὢν τοῦ Σχολαρχείου, κατ' εὐμενῇ καὶ κῦθόρμητον τύφλωσιν τοῦ ἀξιολύτου κυρίου Σχολάρχου, κρημνίζει τῆς ἑδρας τὸν διδάσκαλον τῆς Ἱερᾶς Κατηχήσεως κατὰ τὴν ὥραν τῆς παραδόσεως, ὑποσκληύων κατὰ τὸ διάλειμμα τὴν βᾶσιν. Ἀλλὰ, φύσει φιλελεύθερος, δὲν ἐννοεῖ νὰ φορτώνηται ἐπὶ τῆς ιδίας ῥάχews τὸ βάρος οἰαζομένης εὐθύνης, ὅταν μάλιστα πρόκηται πρόχειροι τόσαι ἄλλαι γειτονικαὶ ῥάχεις. Καὶ διὰ τοῦτο ὁ ἀνατραπεὶς διδάσκαλος τῶν Ἱερῶν ἀποβάλλει τοῦ σχολείου ἄλλον τινὰ δειλὸν καὶ φιλήσυχον μαθητὴν, καταδειχθέντα ὡς αὐτουργὸν ὑπὸ τοῦ ιδίου κ. Τενεκιάδου.

Περὶ ἁλλοτριᾶς ἰδιοκτησίας καὶ ἁλλοτριῶν ἐν γένει δικαιωμάτων ἔχει, παῖς ἔτι, ὀλίγον τολμηρὰς καὶ πῶς ἐπικινδύνους ιδέας. Λιθοβολεῖ χάριν παιδιᾶς τοὺς κύνας, χειραφετεῖ τὰς ὀρνίθους ἐκ τοῦ ὀρνιθῶνος τῶν γειτόνων, ἀναρριχᾶται εἰς τοὺς τοίχους τῶν κήπων δρέπων τὰς σταφυλάς καὶ τὰ ἄνθη μετὰ τῶν γαστρῶν· ὑπεξαιρεῖ τὸ γλυκὸν καὶ τὴν ζάχαριν ἀπὸ τὸ ὀψοφυλάκιον τῆς μαμᾶς καὶ τὰ δεκάλεπτα ἀπὸ τὸ γελέκι τοῦ μπαμπᾶ· θραύει τὰ ὑετώματα τῶν παροδίων φανῶν· διασκεδάζει κρημνίζων τὰς φωλεὰς τῶν χελιδόνων καὶ στραγγαλίζων τὰ νεογνά τῶν καὶ, ποικίλλων τὰ εἶδη τῶν ἀθῶων τοῦ παιδικῶν παιγνίων, ῥαντίζει ἀπὸ τοῦ παραθύρου τοὺς διαβάτας μετὰ τὴν λεκάνην τοῦ νιπτῆρος ἢ τὸ μελανοδοχεῖον.

Ἐν γένει δὲ καὶ ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ὁ παῖς Τενεκιάδης, ἀπὸ τοῦ λίκνου ἔτι, καταφωρεῖται εἰς ἄκρον φιλελεύθερος, κοινωμιστής, ῥίζοσπάστης, μηδενιστής· μοιλονότι μόλις μαυθάνει νὰ κινή τοὺς πόδας καὶ τὸν λάρυγγα, δὲν λείπει ἀπὸ τὰς πρω-

τοπορείας τῶν διαδηλώσεων καὶ τῶν Ἐπιταφίων τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς.

* *

Ὑπὸ τοιοῦτους αἰσίους οἰωνοὺς ὁ παῖς διαμορφοῦται βαθμηδὸν εἰς μεῖρακα, καὶ ὁ μεῖραξ βραδύτερον εἰς ἐκλογέα καὶ ἐκλέξιμον.

Καὶ βδελύσσεται μὲν νὰ σπουδάσῃ θεολογίαν ἢ νομικὴν, διότι οὐδαμῖαν ὑπόληψιν τρέφει εἰς τὸν Δεκάλογον τοῦ Μωϋσέως καὶ εἰς τινὰ γελοῖα ἄρθρα τοῦ ποινικοῦ κώδικος· τοῦτο ὅμως δὲν τὸν ἐμποδίζει διόλου νὰ ᾔνῃ κάτοχος οἰαςδήποτε ἐγκυκλοπαιδικῆς γνώσεως, καὶ νὰ διασημίζηται ὡς λόγιος καὶ εὐπαίδευτος νέος, νὰ λαμβάνῃ δὲ μέρος εἰς ὅλα τὰ ζητήματα διὰ τε τοῦ λόγου, τῆς γραφίδος καὶ, ἐν ἀνάγκῃ, τῶν γρόνθων. Ἀναγινώσκει ἐφημερίδας, συζητεῖ περὶ τῶν πολιτικῶν τῆς ἡμέρας, ἐγγράφεται μέλος εἰς τὸν Φιλολογικὸν Σύλλογον ὁ «Πάνθηρ», οὗτος μάλιστα προσφέρει ἑαυτὸν δωρεάν ὡς ὑποψήριον πρόεδρον, ἀλλὰ μένει μὲ τὴν τιμὴν καὶ τὸ ὄνειρον τῆς ὑποψηριότητος—διότι ἡ μοῖρα τοῦ ἔχει καταδικάσει εἰς ἰσόδιον ὑποψήριον—ἀγορεύει ἐν τοῖς καφενεῖοις, εἰς τὰς ὁδοὺς, εἰς τὰς πλατείας, ἐλέγχει τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς ἀντιπολιτεύσεως (sic) καὶ ἰσχυρίζεται γεγωνυῖα τῇ φωνῇ ὅτι ἡ Ἑλλάς ὀφείλει διὰ τοῦ αἵματος καὶ τῆς λόγῃς ν' ἀνακτήσῃ τὴν Κωνσταντινούπολιν!

Λυπεῖται δὲ μάλιστα καὶ ἀγανακτεῖ διότι ὁ νόμος δὲν τοῦ ἐπιτρέπει, ἐπικειμένης ἐπιστρατείας, νὰ χύσῃ καὶ αὐτὸς τὸ αἷμά του ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου, καθόσον ὁ πατήρ του κατὰ λάθος τὸν ἔχει ἐγγράψῃ εἰς τὸν δημοτικὸν κατάλογον ὡς παρήλικα, καὶ δὲν εἶνε φεῦ! βέβαιον ἂν θὰ κληθῇ καὶ ἡ ἐφεδρεία εἰς τὰ ὅπλα. Ἐν μέσῳ δὲ τῆς πατριωτικῆς παραζάλης συμπληροῖ τὴν ἀγόρευσίν του διὰ λαχτισμάτων κατὰ τινος παρισταμένου κληρούχου, θελήσαντος ν' ἀστεῖσθῇ ὅτι δῆθεν ὁ κ. Τενεκιάδης πρόεδρος κατὰ δέκα ἔτη σκοπίμως καὶ ἐξ ἀνυπομονησίας τοῦ νὰ ἀποκτήσῃ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλεξίμου πρὶ τῆς νομίμου προθεσμίας.

*

Ἐνωρὶς λαμβάνει μέρος εἰς τὴν σύνταξιν πολλῶν ἐφημερίδων, καὶ ἀνωνύμως, χάριν μετριοφροσύνης, ἐξευτελίζει διὰ

τοῦ τύπου τοὺς ὑποτιθεμένους ἀντιπάλους του, καὶ ἰδίως τὴν ἀντιπολίτευσιν, ὅχι διότι δυσκολεύεται νὰ ἐπιτεθῇ καὶ κατὰ τῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ διότι εἰς ὑπουργικὸς βουλευτὴς, ὅστις ὀφείλει 300 λευκάς ψήφους εἰς τὴν ἀξιέπαινον λαθροχειρίαν τοῦ κ. Τενεκιάδου, διορισθέντος σφαιριδότου του κατὰ τὴν τελευταίαν βουλευτικὴν ἐκλογὴν, τὸν ἐξαναγκάζει ἐκόντα ἄκοντα νὰ δεχθῇ τὴν θέσιν ἐκ τὰς τοῦ ὑπαλλήλου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν μετὰ τὴν ὑποχρέωσιν ὅμως νὰ μεταβαίνη τὰ κ τ ι κ ὤ ε ἐκάστην τριακοστὴν τοῦ μηνὸς καὶ εὐαρεστούμενος λαμβάνη τὴν ἐκ δρ. 240 ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀντιμισθίαν του.

* *

Τὸ γεγονός τοῦτο γίνεται ἀφορμὴ νὰ συνδιαλλάξῃ τὰς ἰδέας του πρὸς τὰς ἰδέας τῆς κυβερνήσεως, καὶ ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τῆς ὑποστηρίξεως, ἣν θὰ τῷ παράσχῃ, ἐπιδίδεται ἀποκλειστικῶς πλέον εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς μελλούσης ὑποψηριότητός του.

Καὶ μολοντί περισπᾶται ὑπὸ μυρίων ἄλλων παρέργων ἀσχολιῶν, καθόσον ἀναγκάζεται ν' ἀναμιχθῇ εἰς τινὰ ἐθνικὰ οἰκόπεδα, τὰ ὅποια τὸ δημόσιον ἀξιοῖ αὐθαριέτως νὰ τοῦ καταπατήσῃ, καὶ ἀκόμα νὰ παρέμβῃ ἐθελοντῆς εἰς τὰς τάξεις τῶν συγκληρονόμων ἐπιδόκων τινῶν κληρονομιῶν, ἐν τούτοις ὁλονὲν πολλαπλασιάζει καὶ τὰ ἐκλογικὰ του κεφάλαια διὰ συντόνου ἀληθῶς ἐνεργείας.

Ἐγκαίρως κατανοεῖ ὅτι αἱ βάσεις τῆς πολιτικῆς του ὑπάρξεως εἰσὶν . . . οἱ κουμπάροι. Ἀνοίγει λοιπὸν ἀκριθεὶς κατάλογον. Δὲν τοῦ διαφεύγει γάμος ἢ βάπτισμα. Αἱ σύζυγοι τῶν ἀξιοτίμων ἐκλογέων του δύνανται πλέον νὰ ἐγκυμονῶσιν ἀρόθως, διότι εἰσὶ βέβαιαι ὅτι ἀπὸ τὸν πρῶτον μῆνα τῆς συλλήψεώς των ὁ κ. Τενεκιάδης θὰ ὑποθηκευθῇ ὡς ἀναπείδραστος κουμπάρος, πρὶν ἢ ἀκόμη ἢ μαῖα ἐπιληρθῇ τῶν προκαταρκτικῶν καθηκόντων τῆς.

Χαιρετίζει ὑποκλινέστατα γνωστοὺς καὶ ἀγνωστοὺς καθ' ὅδον, ἐκβάλλων ἐδαφιαίως τὸν πῖλον, σφίγγων πᾶσαν προσφερομένην ἢ μὴ χεῖρα, μειδιῶν πρὸς πάντας τοὺς ἐγγεγραμμένους ἢ μὴ εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον — ἀδιάφορον! τὸ περιττὸν δὲν βλάπτει — ἐρωτᾷ μετὰ τρυφεροῦ ἐνδιαφέροντος περὶ τῶν συζύγων καὶ τῶν τέκνων των, ἔστω καὶ ἂν διατελοῦν ἐν

χρηεῖα ἢ στειρότητι, θρηνεῖ τοὺς νεκροὺς, παρακολουθεῖ ἀπολοφυρόμενος τὰς κηδεῖας τῶν, παρευρίσκεται δακρύων καὶ κατηφῆς εἰς τὰ μνημόσυνά τῶν, κρατεῖ πάντοτε τὸ ἐορτολόγιον τοῦ Καζαμία καὶ τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον διὰ νὰ στέλλῃ ἐγκαίρως τὰ ἐπισκεπτήριά του εἰς τοὺς ἐορτάζοντας καὶ μὴ ἐορτάζοντας· τρέχει δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ εἰς τὴν δημαρχίαν, εἰς τὴν νομαρχίαν, εἰς τὸ στρατολογικὸν γραφεῖον, εἰς τὴν ἀστυνομίαν, πανταχοῦ διότι ἀνεδέχθη καὶ ὀφείλει ν' ἀπαλλάξῃ τὸν δεῖνα τοῦ ἐπὶ πταίσματι προστίμου, τὸν τάδε τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου, τοῦ ἄλλου νὰ διευκολύνῃ ἐν κατεπεῖγον λαθρεμπορίον, ἐκείνον νὰ σώσῃ ἀπὸ μίαν πλαστογραφίαν, καὶ τὸν παρακιάτῳ ἀπὸ τὸ κακουργοδικεῖον, διότι οἱ ἐνορκοὶ εἶνε, καλὲ, ὅλοι ἰδιοὶ του.

— Ἀλλὰ τί νὰ σοῦ κάμῃ! Ἄς ἔλθῃ μιὰ φορὰ 'ς τὰ πράγματα, καὶ νὰ 'δῇτε τί ἔχει νὰ γίνῃ! τὴν βέβαια, τὸν ἀντιπολιτεύονται καὶ οἱ ἄλλοι ὑποψήφιοι, εἰ δὲ μὴ....

Καὶ τρέχει ἀδιακόπως, ὡσεὶ ὑπὸ ἀτμόν, ὡς τροχιόδρομος, ὡς ἀεικίνητον, ὡς καταδιωκόμενος φυγόστρατος, ἀλλὰ ποῦ νὰ πρωτοπροφθάσῃ μὲ δύο πόδας; Ἄν εἶχε τοῦλάχιστον τέσσαρας!

Καὶ μ' ὅλα ταῦτα ἡ ὑποψηφιότης του ἐνθαρρύνεται πανταχόθεν. Κανεὶς δὲν τοῦ ἀρνεῖται τὴν ψῆφον καὶ τὴν ὑποστήριξίν του. Ἐν μέσῳ δὲ εὐχῶν καὶ συγκινήσεων καὶ χειροσφιγμάτων καὶ παλμῶν προσδοκίᾳ λαμβάνει τὸ πρῶτον ἐκλογικὸν βάπτισμα, ἐκθέτων κάλπην δημοτικοῦ συμβούλου πρὸς τὸ παρόν. Ἐννοεῖ νὰ διέλθῃ ἀνὰ μίαν τὰς βαθμίδας τῆς πολιτικῆς κλίμακος, εἰ καὶ ἡδύνατο νὰ ἐπιζητήσῃ ἀμέσως τὸ ἀξίωμα τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ βουλευτοῦ. Καὶ δὲν ἐπιτυγχάνει μὲν, ἀλλ' ὅμως μένει εὐχαριστημένος, διὰ πρώτην ἄλλως τε φορὰν, καὶ δικαίως πρωῒνῃ τις ἐφημερίς τὸν συγχαίρει τὴν ἐπιούσαν τῆς ἐκλογῆς, διότι, ἐνῶ οἱ συνεκτεθέντες ὑποψήφιοι σύμβουλοι ἦσαν ἐν ὅλῳ 78, αὐτὸς ἐν τούτοις κατάρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ.... ἑβδομηκοστὸς ἑνατος!

* *

Τοιαῦτα ἐγκάρδια συγχαρίστηρια λαμβάνει εἰς δεκαπέντε ἢ εἴκοσιν ἐφεξῆς ἐκλογὰς ἀλληλοδιαδόχους, ἀλλ' ὅπως ὁ μυθολογούμενος Ἀνταῖος, πᾶσα τοιαύτη ἐνδοξος πτώσις—διότι μὴ

λησμονήτε τὰς καλπονοθεύσεις καὶ τὸν συστηματικὸν πόλεμον τοῦ τοῦ κάμνουν ὅλοι οἱ ἀντίπαλοι — τοῦ δίδει περισσοτέρας δυνάμεις, καὶ δὲν λείπει νὰ εὐχαριστῇ ἐκάστοτε διὰ τοῦ τύπου τοὺς ἐκλογεῖς του, ὅσοι τὸν ἐψήφισαν καὶ ὅσοι δὲν τὸν ἐψήφισαν. ἀλλὰ θὰ τὸν ψηφίσουν εἰς ἄλλην ἐκλογὴν ἐξάπαντος.

Εἰς τὰς ἐνστάσεις ὅμως κατὰ τοῦ κύρους ἐκάστης ἐκλογῆς δὲν τοῦ ἔγαίνει κανεῖς, διότι τριακοντάκις ἴσως μέχρι τοῦδε ἔλαβεν ἀφορμὴν ν' ἀσκηθῇ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε εἰς πᾶσαν ἐκλογὴν ἀπὸ τὴν προτεραίαν ἀκόμη, διὰ καλὸν καὶ διὰ κακόν, ἐτοιμάζει: συγχρόνως διὰ τῆς αὐτῆς μελάνης καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ χάρτου εὐχαριστήρια θερμὰ ἐν περιπτώσει ἐπιτυχίας καὶ ἐνστάσεις θερμότερας ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας.

Τὸ βέβαιον ὅμως εἶνε ὅτι οἱ ἄλλοι τὸν καταρραδιουργοῦν εἰς τοὺς κομματάρχας του, δωροδοκοῦν τοὺς ἀντιπρόσωπους του, τὸν καταδολιεύονται πάντοτε τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς, τοῦ γεμίζουν ἐκ συμπαίγνιας τὴν κάλπην μὲ σφαιρίδια κόπρων αἰγός, καὶ μυρίας ἄλλας μηχανορραφίας οἱ ἄθλιοι!

Ἐν τούτοις αὐτός, ἀντὶ νὰ προσφύγῃ εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ κανδυλανάπτου, ὥς διαθρυλοῦσιν αἱ κακαὶ γλῶσσαι, ἐξακολουθεῖ καλλιεργῶν τὴν ἄγονον προσωρινῶς ὑποψηφιότητά του, παρηγορούμενος ὅτι καὶ οἱ ἄγροὶ ἀκόμη διὰ ν' ἀποδῶσι γόνιμοι, δέον νὰ κοπρισθοῦν κατ' ἐκπύλησιν.

Ἰσως μάλιστα μεταβῇ, μετὰ τοὺς γάμους του, καὶ εἰς Παρισίους διὰ νὰ σπουδάσῃ τὴν δημαρχικὴν.

Ἐπὶ κεῖνται ἐν τούτοις ἐκλογαί, καὶ αὐτὸς ὑπόκειται εἰς διπλὴν τώρα ὑποψηφιότητά, καθόσον ἐν τῷ μεταξύ γίνεται καὶ ὑποψήφιος... γαμβρός!

Ἡ νύμφη εἶνε ἐξαιρετος. Ἐχει στοργγύλας τὰς παρειαὶς καὶ στοργγυλωτέραν τὴν προῖκα, ἐξ ἧς ἐλλείπουν μὲν οἱ ὀδόντες της, ἀλλ' ἀντ' αὐτῶν κέκτηται διπλασίας καὶ τριπλασίας ψήφους τοῦ ἐξ ἀρρενογονίας συγγενολογίου του. Εἶνε τὸ ἰδανικὸν τῆς συζύγου, ἡ ὁποία ἀναμφιβόλως θὰ τοῦ πληρώσῃ μεθαύριον τὸ κενὸν τῆς ψυχῆς καὶ τῆς κάλπης του.

Ἡ τέλεισις τῶν γάμων ἀπορραϊζεται διὰ τὸ αὐτὸ ἐσπέρας τῆς ἐκλογῆς. Φαντασθῆτε ἂν ἐκ τῆς κάλπης του ἐξέλθῃ ὅσον οὐπῶ, ὥς ἡ Ἀθηναῖα ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διός, γαμβρός ὁμοῦ

καὶ βουλευτῆς. Διπλᾶ τότε συγχαρητήρια, διπλοὶ ἄσπασμοί, διπλαῖ συγκινήσεις, διπλοὺς καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ ἴδιος. Τὸ γεγονός θὰ ἦναι αὐτόχρομα διπλωματικώτατον!

* *

Καὶ δὲν χωρεῖ πλέον ἀμφιβολία. Τὸν ὑποστηρίζει τώρα ἡ κυβέρνησις. Ὁ ὑπουργικὸς τύπος δημοσιεύει τὴν εἰκόνα του καὶ σπουδαίας βιογραφικὰς σημειώσεις. Τὸν πληροφοροῦσι μυστικὰ καὶ ὑπὸ ἐγκειμένην ὅτι τὸν ἔχουν πρῶτον ἢ δεύτερον εἰς τὰ ψηφοδέλτια τῶν ὅλοι οἱ ἐκλογικοὶ σύλλογοι, αἱ συντεχνίαι, τὰ σωματεῖα τὰ τε ἰδρυμένα καὶ ἰδρυθησόμενα. Μόνον οἱ δανεισταὶ τοῦ ἂν τὸν ψηφίσουν θὰ ἦνε πρῶτος. Καὶ θὰ τὸν ψηφίσουν λόγῳ ἐκτιμῆσεως καὶ ἀνάγκης συγχρόνως. Αἱ ἀρχαὶ ἔχουν ξεσπαθώσει ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὁ μέλλων πενθερός του διατάσσει ἀνὰ ἓν οἶνοπωλεῖον εἰς κάθε ἐκλογικὸν τμήμα νὰ κερνοῦν δωρεὰν τοὺς ψηφοφόρους. Οἱ ἀγυιόπαιδες φέροντες κλίμακας ἐπ' ὤμων κολλοῦν εἰς τοὺς τοίχους ἀνὰ πᾶσαν καμπὴν τῶν ὁδῶν πολύχροα καὶ χρυσοποίκιλτα προγράμματα. Ἄλλοι, οἱ μᾶλλον ὀξύφωνοι, αὐτοσχεδιάζουν διαδηλώσεις, διὰ νὰ σχηματισθῇ τὸ ἐκλογικὸν ρεῦμα. Ἐπὶ τῶν βαρελλῶν τῶν καπηλείων, εἰς τὰ βελώματα τῶν καπνοπωλῶν, παντοῦ, παντοῦ ἀναρτῶνται τὰ ἐντυπα προγράμματά του. Ἡ δημοτικότητα του ἐκτείνεται καὶ μέχρι τῶν πλανοδίων ἀκόμη λαχανοφόρων ὄνων, ἐπὶ τῶν νώτων τῶν ὁποίων ἐπιδεικνύεται, ὁμοῦ μὲ τὰ παραπούλια καὶ μὲ τὰ κολοκυθάκια, ἡ πολύχρους πινακὶς τοῦ ὀνόματός του. Ὡ! ἀναντιρρήτως, ἂν εἶχον, ὡς ὦφειλε παρ' ἡμῖν, δικαίωμα ψήρου καὶ τὰ ὁρατὰ τετράποδα, ἐξάπαντος ἡ ἐπιτυχία του θὰ ἦτο πλήρης καὶ ὁρατωτέρα....

Τὰ πάντα βαίνουν κατ' εὐχὴν. Οἱ δὲ σφαιριοδοταὶ τοῦ εἶνε ἓνας κ' ἓνας.

* *

Ὁρθρου βαθέος ἀρχεται ἡ ἐκλογή. Ὁ ὑποψήριος θεᾶται ἐφ' ἀμάξης περιτρέχων τὰ διάφορα τμήματα, ἐπιτηρῶν, κρυφομιλῶν, νεύων, μειδιῶν, χειρονομῶν πρὸς ὅσους συναντᾷ. Μέχρι τῆς μεσημβρίας ἡ ἐκλογή βαίνει περίφημα, κατὰ τὰς βεβαιώσεις ὅλων ἀνεξαιρέτως. Ἄν δὲν ἐπιτύχῃ δεύτερος, ἐξάπαντος ὅμως θὰ ἔλθῃ πρῶτος. Τὴν μεσημβρίαν διατάσσει νὰ κομισθῇ θαψιλὲς πρόγευμα εἰς τοὺς παρὰ τὴν κάλπην ἀντι-

προσώπους του, καὶ ἐπιτρέπει εἰς τινὰς ἀνυπομόνους φίλους του ἐκλογεῖς νὰ προπίωσι προεξοφλητικῶς καὶ τὸ γλεντίσωσι διὰ λογαριασμόν του ἐπὶ τῇ βεβαίᾳ ἐπιτυχίᾳ του.

Τὸ ἐσπέρας γίνεται ἡ διαλογὴ καὶ περισυλλέγονται δι' ἐκτάκτων ἀπεσταλμένων τὰ ἀποτελέσματα τῶν τμημάτων. Εἰς δύο ὁμῶς ἐξ αὐτῶν ἡ ψηφοφορία δὲν ἐπερατώθη εἰςέτι. Ἐν τούτοις οἱ ἀριθμοὶ καταστρώννυνται καὶ ἀντιπαράβάλλονται τὰ ἀθροίσματα. Ὁ κ. Τενεκιάδης ἕως τώρα φαίνεται ἐπιτυχὼν, ἂν φθάσουν μάλιστα καὶ τὰ καθυστεροῦντα ἀποτελέσματα τῶν ἄλλων δύο θὰ ἔλθῃ πρῶτος μὲ δὲν εἰξεύρω πόσῃ διαφορὰν ψήφων ἐμπρός. Ἀλλ' ἀδιάφορον. Ἡ ἐπιτυχία θεωρεῖται τόσῳ πλέον ἐξησφαλισμένη ὥστε οἱ στενότεροί του φίλοι σπεύδουν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πενθεροῦ του καὶ ἐκρήγγυνται εἰς διχδηλώσεις, ἐνθ' οἱ μουσικοί, ἐν δηλονότι κλαρινέτον, ἐν πῖφуро καὶ μία κλαπαδόρχ, ἀνακρούουσιν ἐν τῷ προαυλίῳ τὸ «Μαὺρ' εἶν' ἡ νύκτα 'ς τὰ βουνά...» Ὁ πενθερὸς του ἔχει ἤδη μεταβῆ εἰς τὸ Δημαρχεῖον καὶ ἐκδῶσει τὴν ἄδειαν τοῦ γάμου. Ὁ κουμπάρος του ἐτοιμάζει τοὺς χαμηλῆους στεφάνους. Ὁ ἀδελφὸς τῆς μνηστῆς, τελειοδίδακτος τοῦ Γυμνασίου, συντάσσει θριαμβευτικὸν ἄρθρον διὰ τὴν αὐριανὴν ἐφημερίδα. Καὶ ἡ μνηστή... ὦ! ἐκείνη πλέον ἐγγίζει νὰ παραφρονήσῃ ἀπὸ εὐδαιμονίας.

Ὁ κ. Τενεκιάδης, δακρύων ἐκ συγκινήσεως, εὐχαριστεῖ ἀπὸ τοῦ ἐξώστου ἐν μέσῳ τῶν βεγγαλικῶν καὶ διὰ τραγικοῦ ὅφους τὰ ζητωκραυγάζοντα πλήθη, τὰ προτρέπει ν' ἀπέλθωσιν εἰς τὰς ἐστίαις τῶν καὶ νὰ κοιμηθῶσιν ἡσυχοὶ πεπεισμένοι ἤδη ὅτι «τοὺς ἔχει εἰς τὴν καρδίᾳ του,» καὶ ὅτι θέλει ἐργασθῇ διὰ τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἔθνους...

* *

Ἐν τῷ μεταξὺ φθάνει τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐνὸς τμήματος. Φρενῆρεις ζητωκραυγαὶ καὶ ἀλλαλαγμοὶ καὶ βεγγαλικά πληροῦσι τὴν ἀτμόσφαιραν. Ἡ νύμφη, λέγουν, ἀπὸ τὴν χαρὰν τῆς κατ' ἐπαθῆ, τὸ ὅποιον... ἐπὶ τέλους δὲν λέγεται. Ὁ πενθερὸς τὸν σφίγγει μετὰ παραφορᾶς εἰς τὰς ἀγκάλας του. Οἱ ὑπηρεταὶ κερνοῦν ποτήρια οἴνου. Οἱ ρέπορτερ τῶν πρωϊνῶν φύλλων λαμβάνουν ἀκριβεῖς σημειώσεις.

Μετὰ μικρὸν καταφθάνει ἀσθμαίνων ὁ κομιστὴς τοῦ τελευ-

ταίου καθυστεροῦντος ἀποτελέσματος. Σιωπὴ καὶ συγκίνησις. Ἐκδιπλοῦται ἡ σημείωσις καὶ γίνεται ἡ πρόσθεσις. Αἶ! ἐξάπαντος ἔρχεται πρῶτος.

Ἄλλὰ περίεργον! ἐδὼ καὶ λάθος τρέχει! Ὁ κομιστής δὲν ἀντελήφθη καλῶς ἢ δὲν ἤκουσε τὸν κήρυκα. Αἱ ψήφοι τοῦ τμήματος τούτου εἶνε ἐλάσσονες τοῦ ἡμίσεος τῶν ὑπολογισθεισῶν. Ἄ! τὸ κτήνος ὁ κομιστής! Τί βλάξ, τὸ ζῶον!

Στέλλεται ἄλλος ἀπεσταλμένος πρὸς ἐξακριβῶσιν τοῦ λάθους. Ἐπιστρέφει μετ' ὀλίγον καὶ διακηρύκει αἴσιον τὸ ἀποτελεσμα. Ὁ κ. Τενεκιάδης ἔρχεται τελευταῖος ἐπιτυχῶν. Ζητωκραυγαὶ καὶ πάλιν, βεγγαλικά, προπόσεις, προσφωνήσεις, ἀντιφωνήσεις, κλαρινέτα . . .

* *

Ἄλλὰ συγχρόνως ἀπὸ τοῦ ἀντιθέτου τῆς ὁδοῦ ἀκούεται κρότος ἀπαίσιος τενεκέδων καὶ συριγμάτων. Ἄλλαγὴ τῆς σκηνῆς.

Τί τρέχει πάλιν;

Ἐν ἀκαρεῖ διαθρυλεῖται τὸ σπαρακτικὸν ἄγγελμα ὅτι ὁ κ. Τενεκιάδης ἔρχεται πρῶτος ἐπιλαχῶν μὲ διαφορὰν 8—10 ψήφων. Συζητήσεις αὐτοσχέδιοι ἐγείρονται, ἀνάμικτοι ὕδρες καὶ διαμαρτυρίαις. Ἄλλοι, οἱ αἰσιοδοξότεροι, ἐπιμένουν ὅτι ἔρχεται τελευταῖος ἐπιτυχῶν. Καί τις δὲ διαβάτης, ἕως οὗ ἐξακριβωθῇ τὸ πρᾶγμα, μέλπει τὸ ἐξῆς τετραστίχον:

Μεταξὺ τοῦ καὶ καὶ ὄχι
Στέκεις καὶ τὸν βασανίζεις
Νὰ 'πιτύχῃ τὸν 'μποδίζεις
Ν' ἀποτύχῃ δὲν ποθεῖς...

Αἶφνης ἐκ τοῦ ἄλλου ἤκουε τῆς ὁδοῦ εἰσορμῶσιν ἄλλα στίφη τενεκεδοφόρων, διαψεύδοντα τὴν τελευταίαν στροφὴν τοῦ τετραστίχου, καὶ ἡ σκηνὴ λαμβάνει ὀρισμένως πλέον τραγικὸν χαρακτήρα.

Οἱ μουσικοί, ἀπλήρωτοι, τρέπονται εἰς φυγὴν. Τὰ βεγγαλικά σβύνονται. Οἱ διαδηλωταὶ τὸ κ. ὁ. β. ο. υ. λ. ἄ. σ. π. η. Ὁ πενθερὸς σχίζει τὴν ἄδειαν τοῦ γάμου. Ἡ νύμφη πίπτει λιπόθυμος, ἐνῶ ἡ πενθερὰ τρέχει νὰ φέρῃ ἀμμωνίαν. Οἱ ὑπηρέται κλείουν τὰς θύρας ἐρημητικῶς. Ὁ γυναικᾶδελφος διακόπτει τὸ ἄρθρον. Καὶ ὁ κ. Τενεκιάδης μένει καὶ πάλιν . . . διὰ βίου Τενεκιάδης.

"Εκτοτε ἀπὸ τῆς ἀποφράδος ἐκείνης νυχτὸς ἀποπτύει τὴν
μηχανορράφον κυβέρνησιν καὶ προσχωρεῖ ἀμετακλήτως εἰς τὰς
τάξεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις, Ἰούλιος 1887.

ΚΩΝ. Φ. ΣΚΟΚΟΣ.

ΕΙΣ ΞΕΝΗΝ

"Αν δὲν σὲ στολίζῃ εὐμορφιά μεγάλη
Ἐχεις ὅμως πάντα, κόρη μου χρυσῇ,
Κάτι τι καινούργιο ποῦ δὲν τῶχει ἄλλη,
Κάτι τι ποῦ τῶχεις μοναχὰ ἐσὺ.

Εἶσαι, λέγει ὁ κόσμος, ἀπὸ ξένη χώρα
Κ' ἔσχισες γιὰ νάλλθης θάλασσα πλατεῖα
Κ' εἶσαι ἀκόμα ξένη, μόλις ἤλθες τώρα
Καὶ γιὰ σένα ἡ γῆ μας εἶνε ξενητεία.

"Ὅμως 'ς τὴν καρδιά μου κάτι τι συμβαίνει,
Μὰ καλὰ νὰ νοιώσω τ' εἶνε δὲν ἔμπορῷ,
Πῶς, ἐνῶ οἱ ἄλλοι σὲ θαρροῦνε ξένη,
Ἐγὼ διόλου ξένη νὰ μὴ σὲ θαρρῶ ;

Κι' ὄχι μόνον τοῦτο, ἔχω μὴν ἐλπίδα
Κ' ἴσως καμμιά ἡμέρα ἐβγῇ ἀληθινή,
Πῶς ἢ 'ς τὴ δική μου γαλανὴ πατρίδα
Εἴτε 'ς τὴ δική σου γῆ τὴ μακρυνή

Θε νὰ μᾶς ἐνώσῃ κάτι τι· ὥς τόσῳ
Κι' ὅπου κι' ἂν ὑπάγω κι' ὅπου καὶ ἂν πᾶς
Δίχως νὰ τὸ νοιώσῃς, δίχως νὰ τὸ νοιώσω,
Θε νὰ σὲ λατρεύω καὶ θὰ μ' ἀγαπᾶς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ.